

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 8 - **DUBEN** 2016 – ČÍSLO **04**

Pomazání

U čtyř ze sedmi svátostí je mazání svatým olejem nedílnou součástí jejich vysluhování – křtu, biřmování, svátosti kněžství a nemocných. Kromě jiného se pomazání chápe jako projev Boží přízně a potvrzení svátostného úkonu.

V naší farnosti se vždy o 2. velikonoční neděli – Neděli Božího milosrdenství společně uděluje svátost pomazání nemocných. Jednak proto, že jsme po svátosti smíření, jednak proto, že nemocní jsme mnozí. Proč tedy nenechat Boha, aby nás povzbudil alespoň na duchu? I když Stvořitel umí i víc...

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Naděje je pramenem radosti

Vatikán. Křesťanská naděje je skromná a silná ctnost, která nás nese a nenechá nás utonout v těžkostech – konstatoval papež František ve středu 17. března v homilii při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty. Petrův nástupce zdůraznil, že naděje v Pána nikdy neklame, je pramenem radosti a vnáší do našeho srdce pokoj.

Ježíš mluví s učiteli Zákona (Jan 8,51-59) a prohlašuje, že >>Abrahám zajásal, že uvidí Jeho den>>. Papež František vyšel z tohoto evangelia, aby zdůraznil, jak zásadní je v životě křesťana naděje. „Abrahám,“ řekl „měl na cestě naděje svá pokušení, ale uvěřil, poslechl Pána a vydal se na cestu do zaslíbené země. Celé dějiny spásy pojí paprsek naděje jakožto pramen radosti.“

„Toto »Abrahamovo zajásání«,“ pokračoval papež – „v dějinách roste. Někdy se skrývá, někdy se ukazuje otevřeně.“ František pak zmiňuje příklad těhotné Alžběty, která zajásala při návštěvě své sestřenice Marie. „Je to radost z přítomnosti Boha, který kráčí se svým lidem,“ řekl papež. „A když je radost, je pokoj. Taková je ctnost naděje - vede od radosti k pokoji a nikdy neklame, ani ve chvílích otroctví, když se Boží lid ocitl v cizí zemi. Tento paprsek naděje začíná Abrahamem, Bohem, který k němu mluví, a končí Ježíšem.“ Papež se pak pozastavil u charakteristik této naděje. „Pokud lze totiž o víře a lásce říci, že ji máme, pak o naději je těžké vypovědět podobně.“

„Na to první lze odpovědět snadno, ale na otázku »Máš naději? Máš radost z naděje?« asi řeknete: »Jak to myslíte, otče?« - Naděje je skromná ctnost, která plyne pod životem a nese nás, abychom neutonuli v těžkostech, neztratili touhu po setkání s Bohem a jednoho dne stanuli před tou podivuhodnou tváří, kterou uvidíme všichni. To je naděje.“

„Dnes – řekl papež – je krásný den, vhodný k tomu, abychom se zamysleli nad tím, že Bůh, který povolal Abraháma, aby vyšel ze svojí země, aniž by věděl, kam jít, je tentýž Bůh, který jde na kříž, aby splnil slib, který dal.“

„Je to stejný Bůh, který v plnosti času učinil, aby se tento slib stal pro nás všechny skutečností. A tím, co spojuje tu první chvíli s tou poslední, je paprsek naděje. Tím, co spojuje můj křesťanský život s naším křesťanským životem, od jedné chvíle ke druhé, abychom se - jako hříšníci - ubírali neustále vpřed, je naděje. V osklivých i v těch nejtemnějších chvílích života nás naděje obdařuje pokojem. Naděje neklame, je stále tam: mlčenlivá, pokorná, ale mocná.“

www.radiovaticana.cz/17.03.2016 kráceno

Nabídka jazykových kurzů a překladatelských služeb ANJ, PJ

Anglický a polský jazyk (ANJ, PJ – rodilá mluvčí)

Kurzy vedené profesionální a vhodně vzdělanou lektorkou

s dvacetiletou praxí ve výuce jazyků (děti, mládež, dospělí)

Nabízím:

individuální, skupinovou (max. 8 lidí) nebo firemní výuku ANJ, PJ, překlady z ČJ do PJ

Kurzy pro začátečníky a pokročile:

- všeobecná polština,
- obchodní/odborná polština,
- příprava na státní maturitní zkoušku z ANJ podle požadavek CERMAT-u (certifikovaným, aktivním hodnotitelem),
- všeobecná angličtina,
- obchodní/odborná angličtina

Cena jazykových kurzů už od 50 Kč za osobu a 1 hodinu skupinové výuky!

Překlad 1 normostránky cena dle dohody (záleží na druhu textu, počtu stránek a termínu)
Místo konání, program a čas dle dohody

Kontakt:

Mgr. Iwona Matuszkiewicz

Martínkovice 64

Mobil: +420 774 277 539

antonim@onet.eu

LAUDATO SI' X.

nová encyklika papeže Františka o ekologii

III. Ztráta biodiverzity

36. Péče o ekosystémy vyžaduje pohled přesahující to, co je bezprostřední, protože hledá-li se pouze rychlý a snadný ekonomický profit, nikoho jejich ochrana nezajímá. Avšak cena škod vyvolaných egoistickou nedbalostí je mnohem vyšší než dosažitelný ekonomický zisk. V případě ztráty nebo vážného poškození některých druhů mluvíme o hodnotách, které přesahují jakoukoli kalkulaci. Proto se můžeme stát němými svědky závažných nerovností, když usilujeme o velké zisky, přičemž zaplacení vysokých účtů za poškození životního prostředí přenecháme zbytku nynějšího i budoucího lidstva.

37. Některé země dosáhly pokroku při účinném zachování určitých míst a zón – na zemi i v moři – kde je zakázán jakýkoli lidský zásah, který by modifikoval jejich fyziognomii nebo měnil jejich původní konstituci. V péči o biodiverzitu odborníci zdůrazňují nezbytnost věnovat zvláštní péči zónám, které jsou nejbohatší na různé ohrožené, vzácné a méně chráněné druhy. Jsou místa, která vyžadují zvláštní péči vzhledem k mimořádné důležitosti světového ekosystému anebo jsou velkými rezervoáry vody a zajišťují tak i jiné formy života.

38. Připomeňme například ony plíce planety překypující biodiverzitou, jakými jsou Amazonie, povodí Konga či jiné vodní rezervoáry a ledovce. Je dobře znám význam těchto míst pro celek planety a pro budoucnost lidstva. Ekosystémy tropických pralesů mají velmi složitou biodiverzitu, kterou je takřka nemožné kompletně poznat, ale jsou-li tyto pralesy zničeny požárem anebo vymýceny za účelem obdělávání, zmizí v několika letech bezpočet druhů anebo se tyto oblasti změní ve vyprahlé pouště. Hovor o těchto místech vyžaduje delikátnost a vyváženost, protože nelze přehlížet enormní mezinárodní ekonomické zájmy, které pod záminkou péče o ně mohou ohrožovat národní svrchovanost. Skutečně existují „návrhy internacionalizovat Amazonii,“ které však slouží pouze ekonomickým zájmům nadnárodních společností. Je chvályhodné nasazení mezinárodních organizací a občanských sdružení, které dělají osvětu mezi obyvatelstvem a kriticky spolupracují i za použití legitimních ná-

tlakových mechanismů, aby každá vláda plnila svoji vlastní a nezastupitelnou povinnost chránit životní prostředí a přírodní zdroje vlastní země, aniž by se prodávala dvojakým zájmům, ať už místním či mezinárodním.

39. Ani nahrazení divoké flóry vysazováním lesů, které jsou všeobecně monokulturní, většinou není podrobena náležité analýze. Ve skutečnosti totiž může těžce postihnout biodiverzitu, která není zvyklá na nově zaváděné druhy. I vlhké zóny, které jsou přetvářeny na zemědělskou půdu, ztrácejí množství biodiverzity, kterou hostily. V některých pobřežních zónách dochází ke znepokojujícímu úbytku ekosystémů tvořených kořenovíky.

40. Oceány obsahují nejenom větší část vod planety, ale také nezměrnou část rozmanitých živočichů, z nichž mnozí jsou nám dosud neznámí a jsou z různých příčin ohroženi. Na druhé straně život v řekách, jezerech, mořích a oceánech živí velkou část světové populace a je postižen nekontrolovaným přemísťováním rybí fauny, což vyvolává drastický úbytek některých druhů. Nadále se rozvíjí selektivní způsoby rybolovu, který velkou část ulovených druhů skartuje. Zvláště ohroženy jsou mořské organismy, které nejsou brány v potaz, totiž určité formy planktonu. Ty představují velmi důležitou složku mořského potravinového řetězce a na nich koneckonců závisí druhy, které se užívají pro lidskou výživu.

41. Vstoupíme-li do tropických a subtropických moří, najdeme korálové útesy, které odpovídají velkým pralesům na pevnině, protože hostí přibližně miliony druhů, včetně ryb, krabů, měkkýšů, hub a řas. Mnohé korálové útesy světa jsou dnes sterilní anebo jsou v úpadku: „Kdo proměnil podivuhodný mořský svět v podvodní hřbitovy zbavené života a barev?“ Tento úkaz je do velké míry způsoben znečištěním, které vchází do moře jako výsledek odlesňování, zemědělských monokultur, průmyslového odpadu a destruktivních metod rybolovu, zvláště takových, které užívají kyanid anebo dynamit. Způsobuje to také zvýšená teplota oceánů. To všechno nám pomáhá pochopit, že jakékoli působení na přírodu může mít konsekvence, které na první pohled nevidíme, a že využívání zdrojů se v určitých případech děje za cenu degradace, která zasahuje také dno oceánů.

42. Je nezbytné mnohem více investovat do výzkumu, abychom lépe pochopili chování ekosystémů, a náležitě analyzovat různé proměnné činitele dopadu všech zásadních modifikací životního prostředí. Poněvadž jsou všichni tvorové mezi sebou spojeni, musí být hodnota každého z nich citlivě a s obdivem uznávána, a my všichni, stvořené bytosti, se navzájem potřebujeme. Každé teritorium má odpovědnost za péči o tuto rodinu, a proto by mělo pořádit přesný inventář druhů, které v něm žijí, a rozvíjet programy a strategie ochrany se zvláštní pozorností k druhům zanikajícím.

Rok 2016 ve farních akcích

9. ledna
Tříkrálová sbírka

10. ledna
Tříkrálový průvod

15. ledna
Víkend pro mládež (Vesmír)

30. ledna
Farní ples v Martinkovicích

10. února
Popeleční středa

13. února
Postní duchovní obnova

29. února
Ekumenická bohoslužba

25. března
Velkopáteční křížová cesta v Královicích (dopoledne)

5. května
Nanebevstoupení Páně

7. května
Pouť do Vamberk

13. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

14. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

15. května
1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého

15. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

21. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

22. května
Hvězda – májová pobožnost

26. května
Boží Tělo

29. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cykloput)

10. června
Noc kostelů

18. června
Farní den (klášter)

23. července
Jakubsko-anenský víkend

25. – 29. července
Farní tábor, fara Ruprechtice

6. srpna
Křížnická pouť

1. října
Farní výlet

23. října
Svatohubertská bohoslužba

12. listopadu
Den veteránů (Martinkovice)

12. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martinkovice)

24. prosince
Zpívání koled v nemocnici

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ

Čtvrté přikázání: Cti svého otce a svou matku

455. Co přikazuje čtvrté přikázání?

Přikazuje ctít naše rodiče a vážit si těch, které Bůh k našemu dobru vybavil svou autoritou.

456. Jaká je povaha rodiny v Božím plánu?

Muž a žena spojení v manželství vytvářejí spolu s dětmi rodinu. Bůh ustanovil rodinu a vybavil ji jejím základním zřízením. Manželství a rodina jsou zaměřeny na dobro manželů a na plazení a výchovu dětí. Mezi členy téže rodiny se navazují primární vztahy a odpovědnost. V Kristu se rodina stává domácí církví, protože je společenstvím víry, naděje a lásky.

457. Jaké místo zaujímá rodina ve společnosti?

Rodina je prvotní buňkou lidské společnosti a předchází jakékoliv uznání ze strany veřejné autority. Rodinné zásady a hodnoty tvoří základ společenského života. Rodinný život je uveden do života společnosti.

458. Jaké povinnosti má společnost vůči rodině?

Společnost má povinnost podporovat a upevňovat manželství a rodinu a také respektovat zásadu subsidiarity. Veřejná moc musí respektovat, chránit a podporovat pravou povahu manželství a rodiny, veřejnou mravnost, práva rodičů a domácí blahobyt.

459. Jaké povinnosti mají děti k rodičům?

Děti mají mít ke svým rodičům úctu (synovskou lásku), vděčnost, opravdovou ochotu a poslušnost, a tak přispívat také svými dobrými vztahy

k bratřím a sestrám k růstu harmonie a svatosti celého rodinného života. Kdyby se rodiče ocitli v nouzi, kdyby onemocněli nebo zestárlí, musí jim dospělé děti poskytovat hmotnou i morální pomoc.

460. Jaké povinnosti mají rodiče vůči dětem?

Rodiče, podílející se na božském otcovství, jsou první odpovědní za výchovu svých dětí, a také jsou pro ně první hlasatelé víry. Mají povinnost milovat a respektovat děti jako osoby i jako Boží děti a postarat se, nakolik je možné, o jejich hmotné a duchovní potřeby tím, že jim pomáhají při volbě školy, povolání a životního stavu. Zvláště mají povinnost vychovat je ke křesťanské víře.

461. Jak rodiče vychovávají své děti ke křesťanské víře?

Hlavně příkladem, rodinnou modlitbou, katechezí a účastí na církevním životě.

462. Jsou rodinné svazky absolutním dobrem?

Rodinné svazky, i když jsou důležité, nejsou absolutní, protože prvním povoláním křesťana je následovat Krista a milovat ho: „Kdo miluje otce nebo matku více nežli mne, není mne hoden“ (Mt 10,37). Rodiče mají s radostí podporovat své děti, aby následovali Ježíše v každém životním stavu, i v zasvěceném životě nebo v kněžské službě.

463. Jak má být vykonávána autorita v různých oblastech občanské společnosti?

Má být vykonávána jako služba tím, že respektuje základní lidská práva, správnou stupnici hodnot, zákony, distribuční spravedlnost a princip subsidiarity. Každý při výkonu autority má hledat zájmy společnosti a ne svoje zájmy a má se inspirovat při svých rozhodnutích pravdami o Bohu, člověku a světě.

464. Jaké povinnosti mají občané vůči občanským představitelům?

Ti, kdo jsou podřízeni autoritám, mají považovat své představené za zástupce Boha tím, že jim nabídnou poctivou spolupráci, aby veřejný a společenský život dobře fungoval. To zahrnuje lásku a službu vlasti, právo a povinnost volit, odvádění daní podle vlastních možností, obranu země a právo na konstruktivní kritiku.

465. Kdy nesmí občan poslechnout občanské představitele?

Občan nesmí ve svědomí poslechnout, když zákony občanských představitelů odporují požadavkům mravního řádu: „Je třeba více poslouchat Boha než lidi“ (Sk 5,29).

Filotea: O zármutku

Zlý duch si libuje ve smutku zádumčivosti, protože sám je smutný a zádumčivý a bude takový navěky. Proto by chtěl, aby byl každý jako on.

Špatný smutek duši zneklidňuje, vzbuzuje v ní nepokoj, vyvolává nezřízené strachy, znechucuje modlitbu, otupuje a zatěžuje mozek, zbavuje duši rozhledu, odhodlání, soudnosti a statečnosti, podlamuje nohy. Zkrátka, je jako tuhá zima, jež kosí veškerou krásu na zemi a uspává všechny živočichy.

Svatý Jakub píše: „Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí!“ (Jk 5, 13). Modlitba je tedy nejučinnější lék, neboť pozdvihuje ducha k Bohu. Při modlitbě uživej vnitřních i vnějších vznětů, jako například: „Bože, milosrdenství! Můj předobry Bože! Můj dobrotivý Spasiteli! Moje naděje, moje radosti!“

Zpívej duchovní písně, protože to už často přimělo zlého ducha, aby svých rejdů zanechal. A taky se zabývej nějakou vnější činností, co možná nejrůznorodější, aby se tím duše odvracela od toho, co ji sklíčuje a aby se mysl rozjasnila a rozjařila.

Sv. František Saleský (kráceno)

Setkání mladých s papežem v Krakově

Poslední červencový víkend se naskytne jedinečná příležitost setkání se Svatým otcem Františkem. Mnozí jsme byli v roce 2009 ve Staré Boleslavi, kdy tehdejší papež Benedikt XVI. navštívil ČR. Mše sv. k počtě sv. Václava se účastnilo asi 50 000 lidí.

Stará Boleslav je od Broumova vzdálená 170 km, Krakov 330 km. K tomu tam bude mnohem více – mladých – lidí, protože se jedná celosvětové setkání mladé. Odhaduje se, že přijede něco mezi 2 – 3 miliony lidí. V roce 1990 se už jedno takové setkání v Polsku konalo (Čenstochová) a někteří z našich farníků se ho i osobně účastnili.

Za sebe navrhuji, aby se naše mládež účastnila programu vigílie v sobotu 30. července a mše sv. v neděli 31. července. Spalo by se na místě konání vigílie. Znamená to malé náklady za spaní, je třeba jen jídlo a počítat s případným deštěm. Přihlášky, prosím, do 3. dubna.

P. Martin Lanži

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ Mt 5,7

ŠWIDNICA 20. - 25. 7. 2016
KRAKOV 25. - 31. 7. 2016

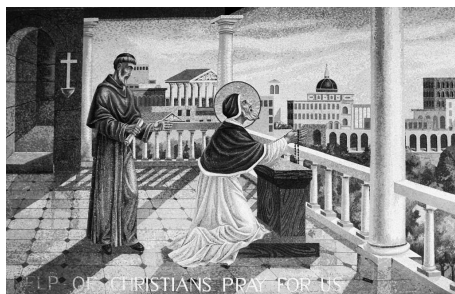

krakov2016.signaly.cz www.facebook.com/svetovednymladeze

Sv. Pius V., papež

se narodil 17. 1. 1504 v městečku Bosco v Alessandrie v severozápadní Itálii. Jeho předkové byli v předchozím století šlechtici, kteří za občanských válek o vše přišli. Rodiče byli tak chudí, že mu nemohli dopřát většího vzdělání, po kterém od mala toužil. Nakonec se mu ve 14 letech podařilo za přispění dobrého známého začít dominikánskou školu ve Voghere. O dva roky později požádal o přijetí do řádu a dostal v něm ke křestnímu Michal ještě jméno Alessandrino. Po noviciátu mu klášter umožnil řádová teologická studia ve Figevaně, v Bologni a v Janově, kde v roce 1528 přijal kněžské svěcení. Brzy dosáhl v doplňujícím studiu i titulu lektora. Teologii pak vyučoval 16 let. Rád četl životopisy svatých s touhou následovat jejich ctnosti. Cvičil se v pokoře tím, že pomáhal při domácích pracích a snažil se žít asketicky. Postupně byl převorem v třech kláštorech. Byl neúnavným kazatelem i horlivým zpovědníkem. Na svých cestách se modlival růženec.

V roce 1542 byl ustanoven úředním obhájcem katolické víry. Stal se členem inkvizice, která měla špatné jméno hlavně v zemích, kde ji panovníci zneužívali k politickým cílům. V roce 1555 se stal generálním komisařem římské inkvizice a v dalším roce hlavním inkvizitorem. Od roku 1556 byl biskupem a v r. 1557 byl jmenován kardinálem.

Při inkvizičních procesech postupoval nezájatě a ohleduplně, dbající na pravdu a spravedlnost. Přesto se setkal s podezříváním i s vyloučením nepřátelstvím. Piem IV. mu byla částečně omezena pravomoc a v roce 1560 byl ustanoven biskupem mondevským na severozápadě Itálie, úřad hlavního inkvizitora při papežské kurii mu však zůstal. V roce 1564 těžce onemocněl a domníval se, že se přiblížil jeho konec. Uzdravil se však. Ke konci následujícího roku zemřel Pius V.

Kardinálové chtěli nejdřív zvolit milánského

arcibiskupa a kardinála Karla Boromejského, ale ten se přičinil o to, aby byl 7. 1. 1566 zvolen Michal Alessandrino Ghislieri. Tento se z pokory začal bránit, ale pak si zvolil jméno Pius V.

S obnovou začal u papežského dvora. Desetinasobně snížil počet úředníků. Nenechal kněze a biskupy v Římě bez řádného souhlasu. Zakročoval i proti potulným mnichům, zlodějům a prostitutkám. Kleriky vedl k svatému životu, usiloval oživit farní službu i dobročinné ústavy. Reformy, které prosazoval v římské diecézi, požadoval i jinde od biskupů a kněží. Postaral se o dokončení a vydání nového katechismu, breviáře a misálu. Podporoval překlady římského katechismu do dalších jazyků, aby církvi pomohl při vyučování náboženství. Pro vypracování co nejlepšího překladu Písma sv. ustanovil biblickou komisi. Nechvalné bylo jen dodržování inkvizičních nařízení z doby Pavla IV.

Pius V. byl dobrý duchovní vůdce, ale ne politik. Proto byl historiky kritizován pro svůj boj proti státnímu církevnictví v zemích, které byly církví nejvěrnější, i za exkomunikaci anglické královny Alžběty, i když se jednalo o zásady kanonického práva. Církev tak nechtěně poškodil a v Anglii ztížil postavení věřících.

Dobré vztahy měl s římským lidem, kterému se dokázal přiblížit, ač omezil hlučné hry a zakázal býčí zápasy. Zval do města dominikánské kazatele a sám býval s lidem přítomný jejich promluvám. Za jeho pontifikátu se v Německu podařilo zastavit postup protestantismu. V Polsku, kde hrozil náboženský rozvrat, se podařilo situaci urovnat ve prospěch církve. Slibně se církev rozvíjela i ve Střední a Jižní Americe. Proti Turkům se Piu V. podařilo vytvořit protitureckou námořní ligu ze Španělů a Benáťanů s přispěním papežského státu. Shromážděné loďstvo, které mělo zastavit turecké výpady ve Středozemním moři, po počátečních neúspěších zvítězilo 7. 10. 1571 u řeckého přístavu Lepanto. Přispěla k tomu modlitba růžence, jehož definitivní podobu stanovil Pius V. roku 1569. Někdo napsal, že turecký sultán Solimán už při obléhání města Siget prohlásil: „Nebojím se křesťanských vojsk, ani křesťanských zbraní, ale velmi se bojím modlitby jejich papeže.“ Na paměť vítězství u Lepanta zavedl tento papež ve výroční den vítězství památku Panny Marie Růžencové.

Začátkem roku 1572 se zdravotní stav Pia V. zhoršil a mohl pracovat jen s velikými bolestmi. Ještě 21. 4. vykonal návštěvu sedmi římských chrámů a 30. dubna, citě blízkou smrt, se dal obléci do dominikánského řeholního roucha, přijal poslední svátosti a ve velkých bolestech prosil: „Pane, zvětš mé bolesti, ale i moji trpělivost.“ S odevzdaností do Boží vůle zemřel následující den.

Papež Klement XI. ho roku 1712 kanonizoval.

www.catholica.cz/Jan Chlumský (mírně kráceno)

Milosrdenství v křesťanské víře

rozhovor s emeritním
papežem Benediktem XVI.

Deník L'Osservatore Romano otiskl rozhovor s Benediktem XVI. publikovaný v knize Per mezzo della fede (Prostřednictvím víry), Edizioni San Paolo, 2016. Rozhovor vznikl z iniciativy belgického teologa P. Jacquesa Servaise S.J. jako příspěvek na sympozium pořádané ve dnech 8. – 10. října 2015 při římském kostele del Gesù a byl přečten německy mons. Georgem Gänsweinem. Autorizovaný italský překlad byl vatikánským deníkem publikován 17.3.2016.

Svatosti, poslední díl Vašich Opera omnia klade důraz na Vaše zásadní tvrzení: „Víra není idea, nýbrž život.“ Mohl byste vysvětlit, co jste tím měl na mysli?

Benedikt XVI.: „Jde o otázku, co je to víra a jak dojít k víře. Na jedné straně je víra hluboký osobní kontakt s Bohem, dotýká se mě v mém nejnaternějším tkanivu a staví mne před živého Boha v absolutní bezprostřednosti, takže s Ním mohu mluvit, mít Jej rád a být s Ním ve společenství. Zároveň má však tato maximálně osobní skutečnost neoddělitelně co do činění se společenstvím. Podstatou víry je skutečnost mého začlenění do plurálu Božích dětí, do putujícího společenství bratří a sester. Víra pochází ze slyšení (fides ex auditu), jak učí svatý Pavel. Slyšení vždycky předpokládá někoho druhého. Víra není produktem reflexe, ani snahou proniknout své vlastní bytí. Obojí může být přítomno, ale neobejde se bez slyšení, kterým mne zvnějšku Bůh oslovuje, počínaje dějinami, jejichž je tvůrcem. Abych mohl věřit, potřebuji svědky, kteří se setkali s Bohem a zpřístupní mi Jej. Církev neu-

činila sama sebe, byla stvořena Bohem, který jí stále utváří. To má svůj výraz ve svátostech, především ve křtu. Vstupuji do církve nikoli nějakým byrokratickým úkonem, nýbrž skrze tuto svátost. Znamená to, že jsem přijat do společenství, které nezačalo samo od sebe a sahá za sebe. Pastorační, která má v úmyslu formovat duchovní zkušenost věřících, musí vycházet z těchto zásadních daností. Je nezbytné opustit ideu církve, která produkuje sama sebe, a dát vyniknout tomu, že církev se stává společenstvím v přijímání Kristova těla.“

Když jste byl prefektem Kongregace pro nauku víry a komentoval jste Společné prohlášení katolické církve a Světové luterské federace o ospravedlnění z víry (31. říjen 1999), poukázal jste na rozdílnou Lutherovu mentalitu, pokud jde o otázku spásy a otázku blahoslavenství, jak ji kladl on. Lutherově náboženské zkušenosti dominovala hrůza před Božím hněvem, což je pocit, který je poněkud cizí dnešnímu člověku, poznamenanému spíše pocitem absence Boha. Může Pavlovo učení o ospravedlnění z víry v tomto novém kontextu dosáhnout „náboženskou“ nebo alespoň „elementární“ zkušenost našich současníků?

Benedikt XVI.: „Napřed bych znovu zdůraznil, co jsem k této problematice napsal ve zmíněném časopise. U dnešního člověka ve srovnání s Lutherovou dobou a vzhledem ke klasické perspektivě křesťanské víry došlo k určitému převratu, neboť už to není člověk, který věří, že potřebuje být před Bohem ospravedlněn, nýbrž se domnívá, že Bůh by se měl ospravedlnit za všechny hrůzy, které ve světě jsou, za bídu lidské bytosti a za všechno, co v posledku závisí na Něm. A třebaže většina křesťanů nesdílí tak drastické převrácení naší víry, lze říci, že z toho všeho vychází najevo základní tendence naší doby. Dnešní člověk má zcela povšechný dojem, že Bůh nemůže většinu lidstva nechat jít do záhuby. Kdysi typická starost o spásu se tedy vytratila. Nicméně, podle mého názoru, nadále a jinak trvá pocit, že potřebujeme milost a odpuštění. Pro mne je „znamením času“ skutečnost, že pojem Božího milosrdenství se stále více stává ústředním a dominantním, počínaje sestrou Faustinou. Papež Jan Pavel II. byl hluboce proniknut tímto podnětem. Určitě však není náhoda, že jeho poslední kniha, která vyšla těsně před jeho smrtí, mluví o Božím milosrdenství. Na základě zkušeností, ve kterých již od prvních let svého života vnímal veškerou krutost lidí, prohlašuje, že milosrdenství je jedinou pravou a poslední účinnou reakcí na moc zla. Jedině tam, kde je milosrdenství, končí krutost, končí zlo a násilí. Papež František se nachází plně v této linii. Jeho pastorační praxe se vyjadřuje právě tím, že k nám nepřetržitě promlouvá o Božím milosrdenství. Milosrdenství je tím, co nás žene k Bohu, zatímco Jeho spravedlnost nás děsí.

Podle mého mínění tím vychází najevo, že pod patinou sebejistoty a sebeospravedlnění skrývá dnešní člověk hluboké poznání svých ran a své nehodnosti před Bohem. Člověk očekává milosrdenství. Určitě není náhoda, že podobnoství o milosrdném Samaritánovi je pro současníky obzvláště přitažlivé. Samaritán, nenáboženský člověk, se v něm jeví ve srovnání s náboženskými představiteli jako ten, kdo jedná opravdu v souladu s Bohem, zatímco oficiální náboženští představitelé jsou vůči Bohu takřkajíc imunní. Je zřejmé, že modernímu člověku se to líbí. Zdá se mi však stejně důležité, že lidé v hloubi očekávají, že jim Samaritán přijde na pomoc, že se k nim skloní, nalije olej do jejich ran, postará se o ně a uzdraví je. V posledku totiž vědí, že potřebují Boží milosrdenství a jemnocit. Uprostřed tvrdosti technizovaného světa, kde se na city už nebere zřetel, však roste očekávání spásonosné lásky, která bude dána zdarma.

Když sv. Anselm (11. st.) říká, že Kristus musel zemřít na kříži, aby odčinil nekonečnou urážku učiněnou Bohu a tak obnovil porušený řád, užívá přitom jazyk, který je pro moderního člověka obtížně přijatelný. Jak je dnes možné mluvit o Boží spravedlnosti, aniž by to ohrozilo - dnes již věřícími přijatou - jistotu, že Bůh křesťanů je Bohem „nekonečně milosrdným“ (Ef 2,4)?

Benedikt XVI.: „Koncepte svatého Anselma je pro nás dnes zajisté nesrozumitelná. Naším úkolem je pokusit se znovu pochopit pravdu, která se skrývá za tímto způsobem vyjadřování. Za sebe formuluji k tomuto bodu tři hlediska:

a) Protiklad mezi Otcem, který klade absolutní důraz na spravedlnost, a Synem, který je poslušen Otce a z poslušnosti přijímá krutý požadavek spravedlnosti, není nepochopitelný pouze dnes, ale na základě trojiční teologie je mylný sám o sobě. Otec a Syn jsou jedno a jejich vůle je ab intrinseco (z vnitřního popudu) jedna jediná. Když Syn v Getsemanské zahradě zápasí s Otcovou vůlí, nejde o přijetí Otcova krutého ustanovení, nýbrž o vtažení lidství do Boží vůle. K tomuto vztahu dvou vůlí Otce a Syna se ještě budeme muset vrátit.

b) Proč tedy kříž a odčinění vin? V zákrutech moderního myšlení, o nichž byla řeč výše, lze for-

mulovat nově odpověď na tyto otázky. Postavme se před neuvěřitelné množství zla, násilí, lži, nenávisli, krutosti a pýchy, které zachvacuje a pustoší celý svět. Tuto masu zla jednoduše nemůže prohlásit za neexistující ani Bůh. Musí nastat očista, zpracování a potření. Starozákonní Izrael byl přesvědčen, že každodenní oběť za hříchy a zejména velká liturgie Dne smíření (jom kipur) byly nezbytné jako protiváha k masě zla, které je ve světě přítomno, a jedině tímto vyvážením mohl svět zůstat snesitelným. Když přestaly chrámové oběti, bylo třeba se tázat, co postavit proti převažující moci zla a jak nalézt její protiváhu. Křesťané věděli, že zničený chrám byl nahrazen vzkríšeným tělem ukřižovaného Pána a že v Jeho radikální a nezměrné lásce vznikla protiváha k nezměrné přítomnosti zla. Věděli také, že tvář v tvář přesile zla mohla stačit jedině nekonečná láska, jedině nekonečné odčinění. Věděli, že ukřižovaný a vzkríšený Kristus je moc, která se může postavit proti zlu, a která spasí svět. A na tomto základě budou také moci porozumět smyslu svého utrpení, které je včleněno do Kristovy trpící lásky a je součástí její vykupitelské moci. Bůh jednoduše nemůže masu zla vyvěrající ze svobody, kterou On sám uděлил, ponechat tak, jak je. Jedině On tím, že se přijde účastnit utrpení světa, může vykoupit svět.

c) Na těchto základech je patrnější vztah mezi Otcem a Synem. V některých krajích Německa existovala velmi dojemná pobožnost, ve které se rozjímalo o bídě Boží, „Boží nouzi“ (die Not Gottes). Vybavuje se mi působivý obraz představující trpícího Otce, který otcovsky vnitřně sdílí Synovo utrpení. Také obraz „trůnu milosti“ je

součástí této pobožnosti: Otec drží kříž a ukřižovaného, laskavě se nad Ním sklání a takřkajíc společně je také na kříži. Grandiózně a čistě je tak zachyceno, co znamená Boží milosrdenství a Boží účast na utrpení člověka. Nejedná se o krutou spravedlnost, ani o fanaticismus Otce, nýbrž o pravdu a realitu stvoření: opravdové vnitřní překonání zla je vposledku uskutečnitelné pouze utrpením lásky.“

Svatý František Xaverský (16. st.) byl přesvědčen, že se má pokusit zachránit z děsivého údělu věčného zavržení pokud možno co nejvíce „nevěřících“. Tato nauka byla formulována na Tridentuském koncilu sentencí o soudu nad dobrými a zlými, potom radikalizována jansenisty a mnohem obsírněji převzata Katechismem katolické církve (§633, §1037). Lze říci, že v tomto bodě došlo v posledních desetiletích k nějakému „vývoji dogmatu“, na který by měl Katechismus nutně brát zřetel?

Benedikt XVI.: „Není pochyb o tom, že v tomto bodě stojíme před hlubokou evolucí dogmatu. Zatímco církevní otcové a teologové středověku se ještě mohli domnívat, že se v podstatě celé lidstvo stalo katolickým, a že pohanství existuje pouze na okraji, objev nového světa na počátku novověku radikálně změnil perspektivy. V druhé polovině minulého století se zcela ujal mínění, že Bůh nemůže nechat jít do záhuby všechny nepokřtěné, a čistě přirozené štěstí není ani pro ně reálnou odpovědí na otázku lidské existence. Velcí misionáři 16. století byli ještě přesvědčeni, že kdo není pokřtěn, je navždy zavržen, což vysvětluje jejich misionářské nasazení. V katolické církvi po Druhém vatikánském konci-

lu však toto přesvědčení bylo zcela opuštěno. Z toho plyne dvojitá hluboká krize. Na jedné straně se zdá, že se tím odnímá motivace k dalšímu misionářskému nadšení. Proč by měli být lidé přesvědčováni k přijetí křesťanské víry, když se mohou spasit i bez ní? Avšak také pro křesťany vyvstala otázka. Stala se totiž problematickou závaznost víry a její životní formy. Pokud se někdo může spasit také jinak, přestává být dokonce zřejmé, proč by měl být vázán požadavky křesťanské víry a její morálky samotný křesťan. Jestliže však víra a spása už nejsou vzájemně propojeny, ztrácí motivaci také víra.

Podle mnoha tzv. „laicistů“, poznamenaných ateismem 19. a 20. století, jak jste zmínil, je nikoli člověk, ale spíše Bůh – pokud existuje – tím, kdo by se měl zodpovídat za nespravedlnosti, za utrpení nevinných a za cynismus moci, jehož jsme ve světě a v dějinách bezmocnými svědky. Ve své knize Ježíš Nazaretský přisvědčujete tomu, co je pro ně – i pro nás – pohoršením: „Bezpráví, zlo jako realita nemůže být prostě ignorováno, ponecháno tak, jak je. Musí být zpracováno, poráženo. Jen to je pravé milosrdenství.“ V jakém smyslu je svátost smíření jedním z míst, kde dochází k „odčinění“ spáchaného zla?

Benedikt XVI.: „Snažil jsem se souhrnně vyložit základní body týkající se tohoto problému v odpovědi na třetí otázku. Protiváha k vládě zla může spočívat v první řadě jenom v božsko-lidské lásce Ježíše Krista, která je vždycky větší než jakákoli možná moc zla. Je však nezbytné, abychom se včlenili do této odpovědi, kterou dává Bůh prostřednictvím Ježíše Krista. Třebaže jednotlivec je zodpovědný za zlomek zla, a je tudíž spoluvínekem jeho moci, spolu s Kristem může přesto „doplňovat to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap“ (srov. Kol 1,24). Svátost pokání má na tomto poli jistě důležitou roli. Znamená, že se necháváme neustále utvářet a přetvářet Kristem a neustále přecházíme od těch, kdo pustoší, k tomu, kdo zachraňuje.“

Z deníku L'Osservatore Romano
17. března 2016, přeložil Milan Glaser,

www.radiovaticana.cz/17.03.2016 kráceno

Naši pastýři 1938 – 1945, zahynuvší a věznění

(325 osob včetně patnácti bezejmenných cisterciáků)

BIM přináší další jména kněží:

Jan Nedbálek. V době zatčení farářem v Kateřinkách u Opavy. Zatčen údajně proto, že štvál soukmenovce proti Říši. Zatčen na příání okresního vedoucího NSDAP. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Monsiňor Josef Nejedlý. Vězněn od 1. září 1939, posléze propuštěn.

Doktor František Němec. Jezuita, profesor filosofie při jezuitské koleji a probačním domě v Benešově. Zatčen pro rušení pokoje v Protektorátu přednáškami. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Jan Němec. V době zatčení administrátorem v Kvášňovicích, Diecéze českobudějovická. Zatčen proto, že nepozdravil výsostný znak Říše, neposlušal státní nařízení a brzdil klidný vývoj v Protektorátu. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Josef Nevtípil. Vězněn od 23. června 1944 až do osvobození.

Siard František Nevrlka. Člen řádu premonstrátů. Vzdělavatel Jednoty československého Orla v Brně – Židenicích, kde žil od roku 1938 do zatčení v roce 1942. V koncentračním táboře se obětavě staral o členy řádu, zvláště o nemocného opata Součka. Nevrlka byl dozorcí ubit v pobočném osvětimském táboře Rajska, a to 21. nebo 25. února 1943. Československý Orel v roce 1947 posmrtně Nevrlkovi udělil bronzovou medaili „Orel zásluhy“.

Josef Noppes. Vězněn od 1. září 1939. Po válce odešel do Německa.

Vavřinec Novotný. Premonstrát, převor kláštera v Nové Říši, zemřel v plynové komoře osvětimského pobočního tábora Rajska 27. ledna 1943.

Józef Nowak. Kněz polské národnosti. Katecheta ve Fryštátě (dnes součást Karviné). Zatčen 12. dubna 1940. Od 8. prosince 1940 již podruhé v Dachau, kde se dožil konce války.

Stefan Nowotny. Kněz německé národnosti. Farářem v Rapotíně, Arcidiecéze olomoucká. Do Dachau přišel 16. listopadu 1944 po delším předchozím vězení. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Engelbert Matěj Nožina. Milosrdný bratr z Prahy. Zemřel v Dachau 12. září 1942.

Alois Olšovský. Vězněn od 1. září 1939 do 19. září 1939.

Antonín Olšovský. Vězněn od prosince 1941 do ledna 1942.

Jindřich Olszak. Zatčen 1. září 1939. Zahynul 1. dubna 1940 v kamenolomu v Mauthausenu.

Józef Olszak. Kněz polské národnosti. Duchovní z československého Slezska, Diecéze Vratislav. Do Dachau přišel 8. prosince 1940, propuštěn 22. října 1941.

Václav Otáhal. Kaplan v Drahotuších, Arcidiecéze olomoucká. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Zemřel v Dachau 1. prosince 1942.

Alois Otzipka. Kněz německé národnosti. Farář v Šilperku – dnes Štíty, Arcidiecéze olomoucká. Příčina zatčení: skrytou formou podryval činnost strany a odváděl mládež od hnutí. Hlavní příčina: jeho úspěšná kazatelská činnost. Zatčen 2. července 1941 a vězněn v Opavě. Na svobodu propuštěn z Dachau 9. dubna 1945.

Gustav Ozana, zatčen 12. dubna 1943. Zemřel 15. dubna 1945 v rakouské obci Stein.

MYŠLENKY NA MĚSÍC DUBEN HEINER WILMER TO JSI MŮJ BŮH?

**I kněz vystavuje svou víru otázkám
Vydalo nakladatelství Paulinky 2014**

1. Ježíš byl jediný, kdo mohl pohlédnout své duši až na dno, navzdory hloubce, a to, co spatřil, byla tvář Otce.

2. Svatí, které uctívá církev, nebyli lidé, kteří podle našeho názoru vedli obzvlášť krásný a dobrý život. Do svatosti se nevchází, do ní je člověk vtažen. Samotným Svatým.

3. Nyní, i když Tě nevidím, neslyším – kdysi jsem o Tobě věděl – Ty jsi můj Bůh, zůstáváš mým Bohem.

4. Trojjedinost si můžeme přestavit jako místo sestavené ze tří božských osob, které tvoří jakýsi střed. Střed lásky. Chci tam dovnitř? Přeji si tam být přizván?

5. Když se přání a vnitřní modlitba, aby ve mně Ježíš proudil, aby mě mohl On zcela proniknout, naplní a stane se darem, pak prožívám nezná-

mou vnitřní svobodu. Svobodu, která překonává zdi, které se mi vždy zdály být příliš vysoké, nepřekonatelné.

6. Skrze Ježíšovu blízkost a útěchu pociťovali lidé psychicky a fyzicky novou sílu. Ježíšova útěcha působila v člověku, který stál stranou, který se cítil být na konci sil, novou sílu na těle i na duši.

7. Kristus ve svém utrpení čeká na mě a může mi skrze to darovat, co potřebuji, abych přestál své utrpení.

8. Mám strach zemřít – Bůh to ví. Proto Ježíš přichází na svět, proto umírá a jako první vstává k životu.

9. Život, který máme – není v našich rukách, i kdybychom ho chtěli ovlivnit, nemáme kompletní moc, kterou bychom disponovali.

10. Každá láska chce víc, stále víc, překlenuje se přes smrt. Láska, která říká, že smrtí je všemu konec, není láskou.

11. To, co se podařilo hadovi v ráji, bylo, že pokřivil zrak člověka – a člověk neviděl už věrnou podobu Boha.

12. Když mě po mnoho let tíží nějaké břemeno na duši, pak se skutečně může stát, že tělo bude mít poruchy. Duše a tělo patří k sobě.

13. Láska, která nevěří v život po smrti, nemůže být velkou láskou. Láska chce věčnost.

14. Boží plán s každým jednotlivcem je vždy větší, než si sami myslíme.

15. Nemohu-li Boha vnímat v utrpení a teď, když je všechno pochmurné a já mohu vnímat přítomnost pouze neurčitě – pak se musím spolehnout na to, co jsem věděl už dřív, čemu jsem kdysi mohl věřit.

16. My lidé chápeme svůj vzhled, své zdraví, svou krásu, všechny tyto věci jako to, co nás tvoří. A proto, když je ztratíme, ztrácíme tím sebe sama a nic nám na konci nezbude. To je smrt. Matka všech strachů.

17. Křesťanská víra zná propasti. Bázeň před životem nevzniká při nedělní procházce. Musí být vybojována tvářív v tvář propastem.

18. Když Ježíš není jen vedle mě, nýbrž zcela ve mně uvnitř, co se může ještě stát? Když je ve

mně On, kdo pak ještě může být proti mně?

19. V utrpení spočívá největší pokušení – zlořečit Bohu a ztratit víru. Víme ale, že Ježíš už byl na tomto místě temnoty a zmatku před námi. Neexistuje vzdálenost od Boha v našem životě, do které by On už nevstoupil. Čeká tam na nás.

20. Když si vybavuji, odkud pocházím, jaký život jsem doposud žil, které situace jsem zvládl, když pomyslím na to, že mi byl Bůh už nablízku, pak se toho musím přidržet a nasměrovat na to svůj pohled i když zrovna k Bohu nic necítím. Je to jeden z nejobtížnějších skutků věrnosti Bohu.

21. Svatost neznamená, že je něco perfektní. Svátý je ten, kdo se modlí: „Povšměť mě.“ Ten, kdo prosí: „Chci se stát zcela jiným. Chci ti patřit – bez tušení toho, jak to vypadá na konci.“

22. Když se člověk, stvořený podle Božího obrazu, pokrouť, nabývá podoby úšklebku, který zde na zemi můžeme vidět znovu a znovu.

23. Kdo pohlédne na svět, vidí, že způsobujeme rány a sami jsme zraňováni. Vina se může rozšířit jako virus.

24. Mohl bych projít potopou, mohl bych projít ohněm, kdybych neodvrátil svůj pohled od Boha.

25. Obrácení se vyplatí. Neboť existuje hlas, který je hlasitější než našeptávání mého nepřitele. Je to hlas Boží, který má nejvyšší autoritu.

26. Známe svého nepřitele. Nebudu s ním diskutovat, nenechám se jím znejistit, a když se zeptá, nedám mu žádnou odpověď, protože rozhovor s ním je pro mě příliš nebezpečný.

27. Každá lidská představa o Bohu je nedostatečná, protože Bůh je vždy ještě jiný. Je ještě větší a ještě jiný než jak si my představujeme jeho velikost a jeho jinakost.

28. Při všech selháních a chybném jednání se David nikdy neunavil k obrácení k Bohu. Proto obstál ve velké zkoušce svého života.

29. Když se dopustím násilí na nějakém stvoření tohoto světa, nezasáhnu pouze toto stvoření, ale také architekta vesmíru.

30. Ježíš nás nevykoupil ani duchaplnou ideou, ani rozmáchlou teologií. Ježíš nás zachránil skrze své tělo. Skrze svou kůži, skrze své rány, skrze svůj pot a své sliny, skrze svůj dech a svůj dotek osvobozoval lidi od jejich břemen.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.

Vikendové diecézní setkání ministrantů,

15. – 17. dubna 2016
v želivském klášteře.

Předběžný program:

- **Pátek 15. 4.:**
17.30 – 19.30
příjezd a ubytování v klášteře
20.00 – 22.00 večerní program
- **Sobota 16. 4.:**
dopoledne HRA
odpoledne volitelný program
16.00 mše sv.
večer adorace
- **Neděle 17. 4.:**
10.00 slavnostní mše sv.
12.00 oběd a odjezd

Přihlásit se je možné do
7. dubna 2016

POUŤ DO VAMBEŘIC
Pěší pouť do Vambeřic se letos uskuteční v sobotu 7. Května.

POUŤ K SVATÉMU VOJTĚCHU
sobota 23. dubna

10:00 hod
mše sv. v klášterním kostele
(P. František Hofman)

11:00 hod
přednáška o sv. Vojtěchu
Kreslírna (P. Antonín Brychta)

Duben na Vesmíru

1. a 2. dubna: starší žáci
22. až 24. dubna: mládež

Příspěvek věřících Broumova a Hlinecka na dostavbu kostela v Paraguay pro Misii Božího milosrdenství u Aregua činí

21 200,- Kč.

Sbírka proběhla během adventní doby 2015 a postní doby 2016.

Všem dárcům upřímně Pán Bůh odplat!

Hotovost byla předána P. Markovi, který byl začátkem března krátce v ČR.

Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Amazonie, boj Dorothy Stangové

V srdci amazonského pralesa v Brazílii bojovala celý svůj život řeholnice Dorothy Stangová za obranu nejchudšího obyvatelstva a za úctu ke stvoření. V únoru 2005 ve věku 73 let byla zavražděna. Dar jejího života však dodnes nese ovoce, vede totiž mnohé místní aktivity k zodpovědné těžbě, která chrání biologickou diverzitu. Jde o autentické svědeckví snahy o "celostní ekologii", kterou tolik chválil papež František ve své encyklice *Laudato Si*.

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)
úterý 19. dubna 2016 v 18.30 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

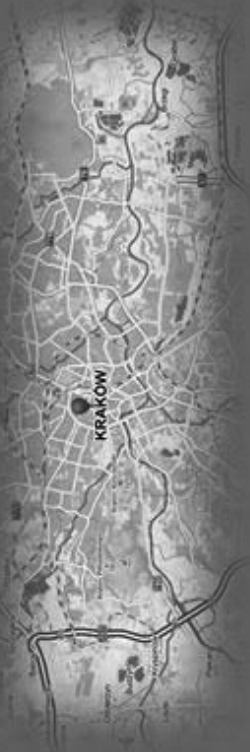
Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Síť pro Boha) vznikla v roce 2000 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. Je síť modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.

..... info:491423755
www.chemin-neuf.cz www.netforgod.tv

VEČER MLADÝCH
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

KRAKOV A VÝZNAMNÍ POLŠTÍ SVATÍ

8. dubna 2016

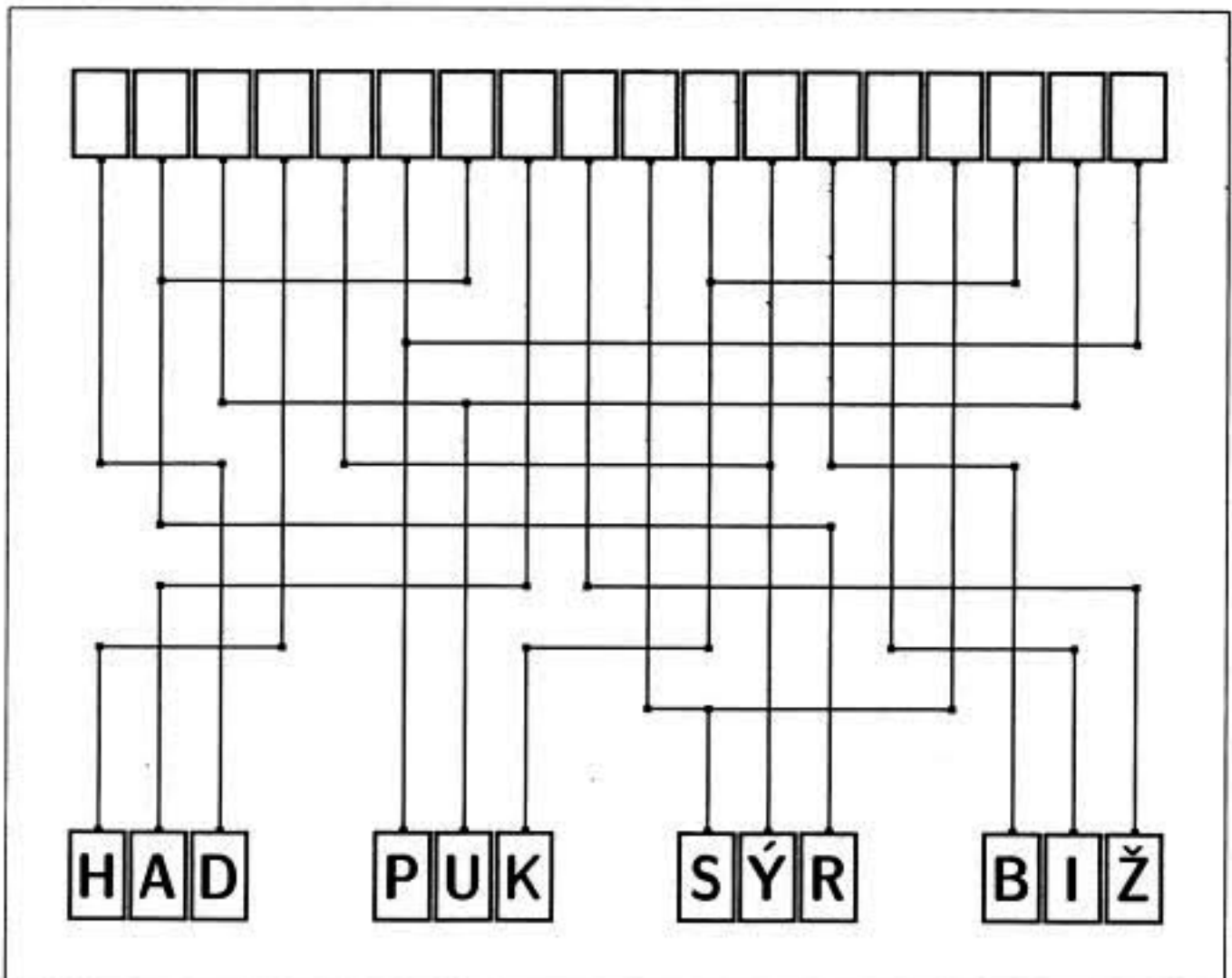
17:00 – mše sv. v kostele
Nejsvětější trojice

18:00-20:00 – program na faře

Svatý Vojtěch se narodil se kolem roku 956 na Libici, v rodném sídle Slavníkovců. Jeho otcem byl kníže Slavník, matkou Stěžislava, patrně z rodu Přemyslovců.

Jako dítě byl Vojtěch zázračně uzdraven. Po vzdělání na Libici pod vedením domácího kněze Radly byl poslán na tehdy slavnou školu do Magdeburku, kde strávil devět let. Po návratu do vlasti se z něj stal v roce 982... (tajenka).

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

3. duben

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

10. duben

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

17. duben

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

24. duben

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

Výuka náboženství Broumov:

0. - 2. tř.: pondělí,
ZŠ Meziměstí, 13:45 - 14:30 hod

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45 hod

4. tř.: středa,
ZŠ Meziměstí, 13:15 - 14:00 hod

5. - 6. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

4. - 5. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

7. - 8. tř.: středa,
fara Broumov, 14:20 - 15:05 hod

Výuka náboženství Teplice n/M:

Horní Adršpach: středa 12:00 hod

Teplice: pátek 13:00 hod (2. - 5. tř)

Verněřovice: pátek 14:30 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	-	- *
Úterý	klášterní k.	18:00
Středa	k. sv. Václava	18:00
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	hřbit. k. PM	08:00 hod**
	k. sv. Václava	18:00 hod

* Pondělí 4. dubna:
slavnost Zvěstování Páně, P+P, 18:00 hod

** Sobota 23. dubna:
slavnost sv. Vojtěcha, klášter, 10:00 hod
(ráno mše sv. nebude)

Adorace: středa, sv. Václav, 18:30 – 18:50 hod;
pátek, P+P, 20:00 – 21:00 hod.

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 30/04, P+P, 09:00 – 10:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU TEPLICE N. METUJÍ

Pondělí	-	-
Úterý	-	-
Středa	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Čtvrtek	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Pátek	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Sobota	k. sv. Vavřince	08:00 hod

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.
Adorace: čtvrtek 17:30 – 18:00 hod.

Paypal účet farnosti church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.